

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 534

din 17 Iunie 2010

Prin nota nr. 1/12246/1154/DRUO/16212/ST/2010 a Direcției resurse umane și organizare, s-a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea domnului Dincă Ionel, judecător la Judecătoria Râmnicu Sărat, prin care a solicitat recunoașterea gradului profesional de judecător de curte de apel.

În motivarea cererii, domnul judecător a invocat faptul că își desfășoară activitatea ca judecător din anul 1972, iar în anul 1982 a susținut și promovat examenul de judecător de gradul I, examen de mare exigență. De asemenea, în anul 1999 a promovat examenul pentru judecător cu grad de tribunal, nefiind luat în considerație examenul anterior, deși privea tot cariera de magistrat, în acest mod fiind privat de un grad profesional.

Analizând nota Direcției resurse umane și organizare și văzând înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În perioada 16.11.1989-01.01.2010, domnul judecător Dincă Ionel a exercitat funcția de președinte la Judecătoria Râmnicu Sărat, iar la data de 01.01.2000 a promovat pe loc, dobândind gradul de judecător de tribunal, iar în prezent își desfășoară activitatea la Judecătoria Râmnicu Sărat.

De asemenea, din verificările efectuate de direcția de specialitate, rezultă că domnul judecător a promovat concursul pentru gradul profesional I, potrivit Ordinului ministrului justiției nr.14.647 din 24.12.1981.

Plenul reține că art.10 din Legea nr.52/1991 care reglementa salarizarea personalului din cadrul organelor judecătorești, prevedea avansarea personalului de specialitate în grade sau trepte profesionale, prin examen, în funcție de vechimea minimă în specialitate, competența profesională și rezultatele obținute în activitate. Această avansare în grade sau trepte profesionale producea efecte asupra nivelului de salarizare al magistraților care, în funcție de vechime puteau trece progresiv, de la gradul IV la gradul I și nu asupra nivelului instanței sau parchetului ierarhic superior la care putea funcționa persoana în cauză.

Odată cu republicarea Legii nr.52/1991, legile de organizare la care aceasta face trimitere au fost înlocuite de Legea 92/1992 privind organizarea judecătorească, publicată în M. Of. nr.197/13 august 1992, iar potrivit dispozițiilor art.47 din această lege „în cadrul corpului magistraților ierarhia funcțiilor de execuție se stabilește în raport cu nivelul pregătirii și vechimii, pe gradele profesionale prevăzute de lege. Ierarhia funcțiilor de conducere în cadrul corpului magistraților se stabilește în raport cu nivelul instanțelor și al parchetelor”.

Din formularea textului s-a reținut că fiecare funcție de execuție este susceptibilă de a avea mai multe grade profesionale, însă acest grad nu constituie în sine un criteriu pe baza căruia să se stabilească ierarhia funcțiilor de execuție, astfel de criterii fiind prevăzute expres ca fiind nivelul de pregătire și vechimea, sens în care sunt și dispozițiile Legea nr.50/1996 privind salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, care a abrogat Legea nr.52/1991. De altfel, această nouă lege distinge în cuprinsul dispozițiilor art.3 între avansarea magistraților în grade profesionale (alin.1) și avansarea în funcții, pe loc, în raport cu nivelul instanței sau parchetului.

Plenul apreciază că sintagma „grad profesional” cuprinsă în conținutul Legii nr.303/2004 și, în special, în cuprinsul dispozițiilor art.65 alin.6 din această lege potrivit căroră „judecătorul sau procurorul eliberat din funcție își păstrează gradul profesional dobândit” semnifică faptul că, spre deosebire de actele normative anterioare, gradul

profesional este în strânsă legătură cu ierarhia instanțelor sau parchetelor și nu cu ierarhia funcțiilor, concluzionându-se că doar în accepțiunea acestei legi, gradul profesional se corelează cu nivelul instanței sau parchetului.

Rezultă, deci, că avansarea prin examen, în condițiile art.10 din Legea nr.52/1991, nu își găsește echivalentul în instituția promovării în funcții superioare de execuție la tribunale, curți de apel și parchetele de pe lângă acestea, în conformitate cu dispozițiile art.66 alin.4¹ din Legea nr.92/1992, modificată prin OUG nr.179/1999;

Cele 2 dispoziții nu sunt susceptibile de a fi comparate, întrucât cele două acte normative au obiecte diferite de reglementare, iar gradul profesional obținut potrivit Legii nr.52/1991 nu se identifică cu gradul instanței sau parchetului la care se poate promova în condițiile Legii nr.92/1992, cu modificările și completările ulterioare, prima văzând salarizarea magistraților, iar cea de-a doua vizând cariera acestora.

Plenul constată că domnul judecător Dincă Ionel a promovat examenul de grad I în anul 1982, când erau în vigoare dispozițiile Legii nr.58/1968 pentru organizarea judecătorească.

La acel moment, singurele prevederi specifice privind diferențierea personalului din unitățile de justiție pe grade profesionale, erau cele referitoare la salarizare, în conformitate cu dispozițiile art. 183 alin.1 din Legea nr.57/1974, a retribuirii după calitatea și cantitatea muncii care stipulau că retribuția tarifară a personalului de specialitate de execuție și a personalului auxiliar din unitățile de justiție, procuratură și arbitraj se diferențiază pe funcții și grade profesionale, pe un nivel de bază și gradații – conform prevederilor Anexei nr. VI din aceeași lege.

De asemenea, reglementările privind promovarea în muncă, pe bază de examen sau concurs, erau comune personalului din unitățile socialiste de stat, iar dispozițiile Legii nr.58/1968 pentru organizarea judecătorească nu făceau referire la noțiunile de avansare sau promovare, articolele 46 și 48 din lege referindu-se numai la alegerea sau desemnarea în funcțiile de conducere și de execuție superioare celei de judecător de judecătorie, funcțiile de execuție prevăzute în această lege fiind doar acelea de judecător de judecătorie și de tribunal județean, corespunzătoare celor două categorii de instanțe existente la acel moment.

Față de considerentele expuse, Plenul apreciază că cererea domnului judecător Dincă Ionel, de recunoaștere a gradului profesional de judecător de curte de apel este neîntemeiată, motiv pentru care urmează să o respingă.

În temeiul art.35 lit.c din Legea nr.317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

Art.1- Respingerea cererii formulate de domnul DINCĂ IONEL, judecător la Judecătoria Râmnicu Sărat, de recunoaștere a gradului profesional de judecător de curte de apel, ca neîntemeiată.

Art.2- Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare spre a fi pusă în aplicare, conform legii.

Dată în București, la data de 17 Iunie 2010

Președinte,
Judecător Florica BEJINARU

